Conseil d'Etat — Raad van State
LEGISLATION — WETGEVING
5 NOV. 1956

ML. — L. 5433/1.

coördinatie (2)

KONINKRIJK BELGIE. — ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE. — AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 8e oktober 1956 door de Minister van Middenstand verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot regeling van de werkwijze van het solidariteits- en waarborgfonds", zoals het door de Minister op 13 en 16 oktober 1956 gewijzigd werd, heeft de 16e oktober 1956 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Classes moyennes, le 8 octobre 1956, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "fixant les règles de fonctionnement du fonds de solidarité et de garantie", ainsi qu'il a été amendé par le Ministre les 13 et 16 octobre 1956, a donné le 16 octobre 1956 l'avis suivant :

Van verscheidene opmerkingen waartoe het ontwerp aanleiding gaf, werd ter zitting kennis gegeven aan de gemachtigden der Regering, wat de indiening van talrijke amendementen tot gevolg heeft gehad. Bedoelde opmerkingen behoeven derhalve niet in dit advies te worden herhaald.

Voorts moet de Raad van State, wegens de weinige tijd die hem door de Regering gegund werd om haar van advies te dienen, zich tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen beperken.

\+

\+ \+

Artikel 1.

Aangezien de solidariteitsbijdrage per jaar verschuldigd is en het jaar op 30 november, datum waarop die bijdrage betaalbaar is, nog niet is verstreken, lijkt het verkeerd van een betaling "na vervallen termijn" te gewagen.

Een juistere lezing voor het eerste lid van dit artikel ware : "De solidariteitsbijdrage is op 30 november van het jaar waarop zij betrekking heeft betaalbaar en voor de eerste maal op 30 november 1956".

.../...

Artikel 3.

Krachtens het bepaalde in artikel 19, b, tweede lid, van de wet van 30 juni 1956 zijn de verzekeringsplichtigen die voor het laatste definitief belaste dienstjaar het bewijs leveren dat hun aan de bedrijfsbelasting onderworpen netto-inkomsten wegens hun bedrijvigheid als onafhankelijke een bepaald cijfer niet te boven gaan, slechts bijdrageplichtig voor een percentage van de solidariteitsbijdrage, terwijl geen enkele bijdrage verschuldigd is door degenen die voor bedoeld dienstjaar geen belastbare inkomsten hebben of bewijzen dat hun inkomsten lager zijn dan 35.000 frank.

Bij artikel 3 van het ontwerp wordt deze vermindering of vrijstelling van bijdrage afhankelijk gesteld van een aanvraag welke daartoe tot het Solidariteits- en Waarborgfonds moet worden gericht. Door echter te bepalen dat deze aanvraag vóór het verstrijken van het eerste kwartaal van het jaar waarvoor zij wordt gevraagd, moet worden ingediend, wordt de mogelijkheid tot het bekomen van vermindering of vrijstelling uitgeschakeld, niet alleen wat de solidariteitsbijdrage voor het jaar 1956 betreft, maar ook, in de toekomst, voor al de verzekeringsplichtigen die hun bedrijvigheid na het verstrijken van het eerste kwartaal van het jaar waarvoor de bijdrage ~~voor het eerst~~ door hen verschuldigd wordt, zullen hebben aangevangen.

.../...

Het is derhalve noodzakelijk bedoeld artikel zo te wijzigen dat het de verzekeringsplichtigen ook in die gevallen mogelijk zij de vermindering of vrijstelling van bijdrage, waarop de wet hun recht geeft, te bekomen.

Artikel 4.

Luidens deze bepaling betekent het Fonds, in geval van niet-betaling van de solidariteitsbijdrage, aan de verzekeringsplichtige dat er hem een laatste termijn blijft, verstrijkend op de laatste dag van de lopende maand, om de bijdrage te kwijten, vermeerderd met de forfaitaire som van 50 frank voor de kosten, en, bij niet-nakoming van die verplichtingen tegen deze datum, doet de Minister van Middenstand de verschuldigde sommen, vermeerderd met de verwijlinteresten verschuldigd vanaf de derde maand volgend op de verval dag der bijdrage, invorderen

Aan de Raad van State is er geen enkele wetsbepaling bekend waarin de verhoging van de bijdrage met de forfaitaire som van 50 frank voor kosten een rechtsgrond vindt; men zou derhalve moeten afzien van deze verhoging.

.../...

Voorts valt er op te merken dat, behoudens stri dig beding in de overeenkomst, verwijlinteresten ten vroegste vanaf de ingebrekestelling verschuldigd zijn; in artikel 4 gaat men blijkbaar uit van de veronderstelling als zou de ingebrekestelling te allen tijde ten laatste de 15e januari na de vervaldag van de bijdrage worden gedaan; dit is echter alles behalve zeker, daar het Fonds in menig geval de bijdrageplichtige niet tijdig zal kennen om hem ten laatste de 15e januari na de vervaldag van de bijdrage in gebreke te kunnen stellen. Daarom ware het raadzaam de woorden "verschuldigd vanaf de derde maand volgend op de vervaldag" door "verschuldigd vanaf de eerste dag der maand na de ingebrekestelling" te vervangen.

Men leze bovendien :

1° in het eerste lid, derde regel, "15 januari" in plaats van "15e dag van de tweede maand";

2° in het tweede lid, "voor het einde der zelfde maand" in plaats van "voor het einde van de derde maand volgend op de vervaldag van de onbetaalde bijdrage";

3° in het derde lid, "na de in het voorgaand lid bedoelde kennisgeving" in plaats van "van het ogenblik af dat de betwiste bundel bij hem aanhangig is gemaakt".

Artikel 5.

Daar de wet zelf in artikel 15, § 1, bepaalt dat de aanvullende rente en de kosteloze toelagen slechts na onderzoek naar de bestaansmiddelen worden verleend, is het overbodig hiervan nog in artikel 5 van het ontwerp gewag te maken. Daarentegen ware het wenselijk achter de woorden "van aanvullende rente of van kosteloze toelage" de woorden "bedoeld in de artikelen 4 en 1 van de wet" in te voegen.

.../...

HOOFDSTUK II.

Daar de gehuwde vrouw, welke op grond van de wet van 30 juni 1956 persoonlijk pensioengerechtigd is, voor de toepassing dezer wet steeds als een alleenstaand persoon wordt beschouwd, onderscheidt het ontwerp voor de toekenning der aanvullende renten of kosteloze toelagen slechts twee soorten gerechtigden : enerzijds de gehuwde mannen, anderzijds de alleenstaande personen.

Hieruit volgt dat, zo het bij het onderzoek van de aanvraag van een gehuwd man van belang is de identiteit, de inkomsten en goederen van zijn vrouw te kennen, in het tegenovergestelde geval de identiteit, de inkomsten en goederen van de man van geen tel zijn.

Het woord "echtgeno(o)t(e)" dient in dit hoofdstuk derhalve te worden vervangen door "echtgenote".

Artikel 7.

Deze bepaling betekent niets anders dan dat de aanvraag tot het bekomen van een aanvullende rente of een kosteloze toelage ten vroegste mag worden ingediend op de eerste dag der maand in de loop waarvan de aanvrager de bij de wet vereiste leeftijd voor het bekomen van deze kosteloze voordelen bereikt. In plaats van zich te beperken tot de eenvoudige formulering van de regel, tracht men een opsomming te geven van al de mogelijke gevallen waarin die regel toepassing vindt.

.../...

Zulks is onnodig daar zodanige inlichtingen, welke zowel voor de gerechtigden als voor de betrokken ambtenaren hun nut hebben,ook en beter, want omstandiger, bij omzendbrief kunnen verstrekt worden.

Men vervange derhalve de tekst van het ontwerp door de volgende tekst :

"De aanvraag mag ten vroegste ingediend worden op de eerste dag der maand in de loop waarvan de aanvrager de bij de wet vereiste leeftijd voor het bekomen van deze kosteloze voordelen bereikt".

Artikel 26.

Luidens 3°, a, derde lid, van dit artikel, wordt, bij de raming van de bestaansmiddelen, geen enkel inkomen aangerekend voor het huis van de verzoeker die slechts eigenaar is van het huis dat hij bewoont.

Deze bepaling werd getrouw overgenomen uit artikel 13 van de wet van 28 augustus 1946, één der bij het besluit van de Regent van 12 september 1946 geordende en bij de wet van 11 maart 1954 gewijzigde wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, waaraan krachtens artikel 15, § 1, tweede lid, de maatstaven moeten worden ontleend waarmede voor de raming van de staat van behoefte moet worden rekening gehouden.

.../...

Men heeft evenwel uit het oog verloren dat, krachtens artikel 15, D, van de wet van 30 juni 1956, geen rekening wordt gehouden met de opbrengst van het door de eigenaar bewoond huis, waarvan het kadastraal inkomen een bepaald bedrag niet te boven gaat, onverschillig of het al dan neen zijn enig onroerend bezit is, terwijl het betrekken van een huis waarvan het kadastraal inkomen hoger ligt dan hetzelfde bedrag de toekenning van de aanvullende rente of kosteloze toelage onmogelijk maakt.

Bewuste bepaling is derhalve voor generlei toepassing vatbaar en behoort te worden weggelaten.

\+

\+ \+

Het laatste lid van de geamendeerde tekst van artikel 26, 3°, a, luidt als volgt :

"Van deze indeling zal eveneens gebruik worden gemaakt bij de toepassing van 7° van onderhavig artikel en van artikel 27, 4° ".

Het ware beter deze bepaling, waarin naar navolgende artikelen wordt verwezen, weg te laten en het laatste lid van artikel 26, 7°, en artikel 27, 4°, respectievelijk als volgt te lezen :

"Ten aanzien van de onroerende goederen zijn deze bepalingen niet van toepassing wanneer het kadastraal inkomen van de afgestane goederen de onder 3°, a, tweede en derde lid, bepaalde bedragen niet overschrijdt" en "zij die een woning betrekken, waarvan het kadastraal inkomen hoger is dan de in artikel 26, 3°, a, tweede en derde lid, bepaalde bedragen".

.../...

Artikel 30.

Volgens de verklaring van de gemachtigden van de Regering behelst dit artikel dat de beslissing van het Fonds over de aanvraag tot het bekomen van een aanvullende rente of kosteloze toelage steeds uitwerking heeft vanaf de maand volgend op deze waarin de aanvraag is gedaan, mits de aanvraag niet is ingediend vóór de dag waarop het de aanvrager, op grond van artikel 7, ten vroegste is toegelaten de aanvraag in te dienen.

Deze regel zou op eenvoudiger wijze dan in het ontwerp kunnen worden uitgedrukt en wel in dezer voege :

"Onder voorbehoud van het in artikel 7 bepaalde, heeft de beslissing van het Fonds uitwerking vanaf de maand volgend op die waarin de aanvraag is gedaan".

Artikel 31.

Luidens het tweede lid van dit artikel worden de aanvullende renten of kosteloze toelagen geweigerd indien de verzoeker de gevraagde inlichtingen niet binnen de vijftien dagen verstrekt.

.../...

Ofschoon deze bepaling overgenomen is uit artikel 39 van het besluit van de Regent van 14 september 1946 tot uitvoering van de samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, meent de Raad van State te moeten in overweging geven of een minder drastische regel, die de inachtneming van bijzondere omstandigheden zou mogelijk maken, niet de voorkeur verdient.

De volgende lezing wordt voor dit artikel aanbevolen :

"Artikel

Wanneer het dossier onvolledig is, eist het Fonds de ontbrekende inlichtingen, bescheiden of bewijsstukken.

Indien de verzoeker deze niet binnen vijftien dagen verstrekt, kan de aanvullende rente of kosteloze toelage worden geweigerd.

De redenen van die beslissing worden op het dossier van de aanvraag en op de kennisgeving vermeld".

Artikel 33.- (geamendeerde tekst)

Duidelijkheidshalve voege men de woorden "van het Fonds" in na "directeur-generaal".

.../...

HOOFDSTUK IV.

Dit hoofdstuk handelt onder afdeling 5 over de weduwevergoeding bepaald in het vierde en vijfde lid van artikel 16 van de wet van 30 juni 1956 en onder afdeling 6 over de weduwetoeslag bepaald in het eerste lid van hetzelfde artikel, dan wanneer in logische volgorde de weduwetoeslag vóór de weduwevergoeding zou moeten worden behandeld.

\+

\+ \+

Artikel 62.

Het ware nauwkeuriger in dit artikel, alleszins in het eerste lid, te gewagen van de "feitelijk of van tafel en bed gescheiden echtgenote", en niet van de "echtgenote" zonder meer.

\+

\+ \+

Artikelen 94 en 95.

Daar de artikelen 94 en 95 van het ontwerp enkel betrekking hebben op de feitelijke of van tafel en bed gescheiden echtgenote waarvan de rechten onder hoofdstuk IV, afdeling 2, worden omschreven, zouden zij beter bij deze laatste afdeling worden ondergebracht.

\+

\+ \+

Verder verdient het ontwerp nog talrijke opmerkingen betreffende de vorm, welke geen bijzondere commentaar behoeven.

Wat de Franse tekst betreft, moge worden verwezen naar het slot van de Franse versie van dit advies.

Wat de Nederlandse tekst aangaat, blijken die opmerkingen voldoende uit de hierna voorgestelde tekst, waarin tevens rekening werd gehouden met de opmerkingen die voorafgaan, uitgezonderd die welke in verband met artikel 3, hoofdstuk IV en de artikelen 94 en 95 werden gemaakt.

Koninklijk besluit tot regeling van de werkwijze van het Solidariteits- en Waarborgfonds.

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

Gelet op de wet van 30 juni 1956 betreffende het ouderdomspensioen der zelfstandigen ;

Gelet op het advies van de Raad van State ;

Op de voordracht van Onze Minister van Middenstand en op het advies van Onze in raad vergaderde Ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

HOOFDSTUK I.- INNING DER SOLIDARITEITSBIJDRAGEN.

Artikel 1.-

De solidariteitsbijdrage is op 30 november van het jaar waarop zij betrekking heeft betaalbaar en voor de eerste maal op 30 november 1956.

Zij is ondeelbaar en is geheel verschuldigd voor elk jaar waarover de verzekeringsverplichting van de belanghebbende zich uitstrekt.

Artikel 2.-

Het bedrag der bijdrage wordt op de postrekening van het Solidariteits- en Waarborgfonds gestort binnen de maand na de vervaldag.

.../...

Artikel 3.-

Elke aanvraag tot vrijstelling of vermindering van bijdrage moet, vóór het verstrijken van het eerste kwartaal van het jaar waarvoor zij wordt gevraagd, worden gericht aan het Fonds en vergezeld zijn van een aangifte overeenkomstig het officieel model.

Artikel 4.-

In geval van niet-betaling, betekent het Fonds aan de verzekeringsplichtige, in zijn laatst gekende woonplaats, uiterlijk de 15e januari na de vervaldag van de bijdrage, en bij een ter post aangetekend schrijven, hetwelk geldt als ingebrekestelling, dat er hem een laatste termijn blijft verstrijkend op de laatste dag van de lopende maand, om de bijdrage te kwi
ten...(1) en dat, bij niet-nakoming van zijn verplichtingen tegen deze datum, de Minister van Middenstand, door alle rechtsmiddelen, bij toepassing van de artikelen 20 en 21 van de wet, de verschuldigde sommen, vermeerderd met de verwijlinteresten tegen 4,5 t.h., verschuldigd vanaf de eerste dag der maand na de ingebrekestelling zal doen invorderen.

Is de bijdrage op dit tijdstip niet betaald, dan geeft het Fonds hiervan kennis aan de Minister van Middenstand en verstrekt het hem de voor de invordering nodige inlichtingen

Het Fonds is verplicht aan de Minister kennis te geven van het in gebreke blijven van betaling vóór het einde der zelfde maand en hem tevens de voor de invordering nodige inlichtingen te verstrekken.

- - - -

.../...

(1) Zie advies.

Het geeft hem eveneens kennis van elke betaling die het van de belanghebbende mocht ontvangen na de in het voorgaande lid bedoelde kennisgeving.

Zolang de verzekeringsplichtige alle bijdragen die aanleiding geven tot het optreden van de Minister niet heeft gestort, vervolgt deze de invordering van elke latere bijdrage die intussen eisbaar mocht worden.

Hoofdstuk II. - TOEKENNING VAN AANVULLENDE RENTE EN KOSTELOZE TOELAGE.

Afdeling 1.- Indiening van de aanvraag.

Artikel 5.-

Iedere persoon die de aanvullende renten of kosteloze toelagen als bedoeld in de artikelen 4 en 10 van de wet wenst te genieten is gehouden, daartoe een aanvraag in te dienen.

Artikel 6.-

De aanvraag wordt in ontvangst genomen door de ontvanger der belastingen in wiens ambtsgebied de aanvrager zijn werkelijke verblijfplaats heeft.

Artikel 7.-

De aanvraag mag ten vroegste worden ingediend op de eerste dag der maand in de loop waarvan de aanvrager de bij de wet vereiste leeftijd voor het bekomen van deze kosteloze voordelen bereikt.

.../...

Artikel 8.-

De ontvanger der belastingen is gehouden de aanvragen in ontvangst te nemen :

1° te zijnen kantore, ten minste een dag per week daartoe speciaal vastgesteld ;

2° vóór of na de zittingen van inning, die hij in de andere gemeenten van het ambtsgebied houdt krachtens artikel 43 van het koninklijk besluit van 22 september 1937.

Nochtans wanneer de zittingen van inning in de andere gemeenten van het ambtsgebied zijn geschorst omdat de te innen belastingen gering zijn, dient de ontvanger zich ten minste eenmaal per kwartaal naar bedoelde gemeenten te begeven, teneinde er de aanvragen in ontvangst te nemen, indien hem wordt bericht dat een inwoner der gemeente een aanvraag wenst in te dienen.

De ontvanger laat in de voor het publiek toegankelijke plaats van zijn kantoor op blijvende wijze een bericht aanplakken, met vermelding, voor elke gemeente van het ambtsgebied, van het lokaal en van de dagen en uren waarop de aanvragers zich mogen aanmelden om hun aanvraag in te dienen, alsmede de dagen en uren daartoe voorbehouden in zijn kantoor.

De ontvanger geeft het Fonds kennis van de inhoud van dit bericht.

.../...

Hetzelfde bericht wordt door toedoen van de burgemeester op de voor de officiële berichten voorbehouden plaats aangeplakt.

Artikel 9.-

De aanvrager is gehouden, zich persoonlijk bij de ontvanger der belastingen aan te melden, om er zijn aanvraag te doen.

In geval van ziekte of gebrekkigheid behoorlijk vastgesteld bij doktersattest, kan de aanvrager zich nochtans laten vervangen door een derde, die hij daartoe speciaal last geeft. De lasthebber dient meerderjarig te zijn en houder van een volmacht overeenkomstig het officieel model.

Artikel 10.-

Bij het indienen van zijn aanvraag is de aanvrager gehouden, zijn identiteitskaart en, bij voorkomend geval, die van zijn echtgenote voor te leggen; zo niet mag de ontvanger der belastingen de aanvraag niet in ontvangst nemen.

De lasthebber dient eveneens zijn eigen identiteitskaart voor te leggen.

Artikel 11.-

De ontvanger der belastingen stelt de aanvraag op. Hiervoor bedient hij zich van een formulier vastgesteld door de Minister van Middenstand.

.../...

In geval van twijfel omtrent de burgerlijke stand van de aanvrager of zijn echtgenote, vraagt de ontvanger aanvullende inlichtingen aan de burgemeester der gemeente waar de aanvrager zijn woonplaats heeft.

Artikel 12.

De ontvanger der belastingen vermeldt op het aanvraagformulier de datum van ontvangst en overhandigt de aanvrager of diens lasthebber een ontvangstbewijs met opgaaf van de datum waarop de belanghebbende zich voor de eerste maal heeft aangemeld om zijn aanvraag in te dienen.

Artikel 13.

Zodra hij een aanvraag in ontvangst neemt, geeft de ontvanger het Fonds daarvan kennis door middel van een berichtkaart overeenkomstig het officieel model.

De eerste dag van elke maand doet de ontvanger aan het Fonds een samenvattend borderel geworden van de aanvragen, die in de loop van de vorige maand aan de kontroleur der belastingen zijn toegezonden.

Artikel 14.

De ontvanger van belastingen verzoekt de aanvrager om mededeling van de wijze van vestiging van het pensioenfonds, die hij gekozen heeft, en in voorkomend geval van zijn nummer van aansluiting bij de Spaar- en Lijfrentekas of bij de verzekeringsinstelling waarbij hij het laatst was aangesloten, alsmede van de benaming van deze instelling.

Artikel 15.

Bij ontvangst van een aanvraag, vestigt de ontvanger der belastingen uitdrukkelijk de aandacht van de aanvrager of zijn lasthebber op de verplichting, oprechte en volledige verklaringen af te leggen op straffe van sancties als bepaald in artikel 23 van de wet van 30 juni 1956.

Artikel 16.

De aanvrager of zijn lasthebber is gehouden aan de ontvanger der belastingen uit eigen beweging alle inlichtingen te verstrekken betreffende de aard en het bedrag van zijn bestaansmiddelen en die van zijn echtgenote, de hem gestelde vragen te beantwoorden en alle bescheiden en bewijsstukken, die de ontvanger der belastingen hem vraagt, te overhandigen of mede te delen.

De ontvanger der belastingen vermeldt, zonder wijziging, in het aanvraagformulier, de inlichtingen betreffende de bestaansmiddelen, zoals ze door de aanvrager of zijn lasthebber zijn verstrekt.

Door het plaatsen van zijn handtekening onderaan op het formulier verklaart de aanvrager of zijn lasthebber dat de door hem verstrekte inlichtingen oprecht en volledig zijn en geeft hij machtiging tot verificatie bij de banken, spaarkassen, notarissen, hypotheekbewaarders.

Indien de aanvrager of zijn lasthebber niet kan tekenen, zet hij een kruis in het bijzijn van twee meerderjarige getuigen, die vervolgens tekenen en daaronder hun naam, voornamen en adres vermelden.

Artikel 17.

De ontvanger der belastingen doet een eerste verificatie van de door de aanvrager verstrekte inlichtingen; desnoods geeft hij in het daartoe op het formulier bestemde vak de wijzigingen aan, die de verklaringen van de aanvrager of zijn lasthebber nodig maken.

.../...

Artikel 18.

Zodra het dossier betreffende de aanvraag om toekenning van aanvullende renten of kosteloze toelagen is opgemaakt en geverifieerd, doet de ontvanger het binnen 15 dagen geworden aan de controleur der belastingen, na de datum van overzending erop te hebben vermeld, zelfs indien sommige inlichtingen, bescheiden of bewijsstukken, waarom de aanvrager is verzocht nog niet zijn verstrekt of medegedeeld. In dit geval vermeldt de ontvanger der belastingen op het aanvraagformulier de aard van de gevraagde inlichtingen, bescheiden of bewijsstukken.

Afdeling 2. - Beslissing in eerste aanleg.

Artikel 19.

De controleur der belastingen onderzoekt en verifieert ieder aanvraagdossier. Binnen 15 dagen doet hij dit, samen met zijn gemotiveerd advies, aan het Fonds toekomen.

Artikel 20.

De controleur der belastingen verifieert het bedrag van de door de aanvrager aangegeven bestaansmiddelen; daartoe steunt hij, onder meer, op de inlichtingen waarover hij inzake inkomstenbelastingen beschikt.

Hij verricht alle onderzoeksmaatregelen die hij nuttig acht. In de daartoe op het aanvraagformulier bestemde kolom, tekent hij zijn bevindingen en opmerkingen aan.

Bij het berekenen der bestaansmiddelen wordt geen rekening gehouden met gedeelten van een frank.

./....

Artikel 21.

Door middel van een formulier overeenkomstig het officieel model vraagt de controleur der belastingen aan de ontvanger van registratie en domeinen, inwiens ambtsgebied de aanvrager zijn woonplaats of verblijfplaats heeft, inlichtingen betreffende de roerende en onroerende goederen waarvan de belanghebbende, of, bij voorkomend geval, zijn echtgenote eigenaar is of geweest is.

In gemeenten waar de ambtsbevoegdheden over verscheidene kantoren zijn verdeeld, is de ontvanger der erfenisrechten bevoegd.

Artikel 22.

De ontvanger der registratie aan wie een dergelijke vraag is gericht, verstrekt bovendien alle gegevens in zijn bezit namelijk, die betreffende hypothecaire voorschotten en renten, alsmede de waarden in portefeuille die de aanvrager bezit blijkens een aangifte inzake belastingen op het kapitaal, een aangifte van erfenis, een akte van verdeling of van vereffening, een akte bekendgemaakt in de verzameling der akten van vennootschappen of elke andere akte.

Artikel 23.

Wanneer de ontvanger der registratie in zijn antwoord vermeldt dat de verzoeker bekend is in het ambtsgebied van andere kantoren vraagt de controleur der belastingen aan de titularis van elk dezer kantoren de hierboven vermelde inlichtingen.

./...

Artikel 24.

De ontvanger der registratie vermeldt op de steekkaart van de belanghebbende dat deze een aanvullende rente of kosteloze toelage heeft aangevraagd. Hij geeft hetfonds kennis van alle wijzigingen in de vermogenstoestand van de belanghebbende.

Artikel 25.

Het maximumbedrag van de aanvullende rente of kosteloze toelage wordt toegekend wanneer de bestaansmiddelen van de verzekeringsplichtige, eventueel vermeerderd met die van zijn echtgenote, 10.000 fr. voor een gehuwde man of 6.500 fr. voor een alleenstaand persoon niet te boven gaan.

Wanneer ieder der echtgenoten persoonlijk op voordelen aanspraak kan maken, worden de inkomsten op de persoonlijke bestaansmiddelen van ieder van hen berekend.

Indien het bedrag der bestaansmiddelen bovenvermelde cijfers overschrijdt, wordt het bedrag van de aanvullende rente of kosteloze toelage vastgesteld op het verschil tussen het maximumbedrag der voordelen en het gedeelte der bestaansmiddelen, boven de in de voorgaande leden bepaalde grenzen.

./...

Artikel 26.-

Alle bestaansmiddelen van de aanvrager en in voorkomend geval, die van zijn echtgenote, van welke aard en oorsprong ook, komen in aanmerking bij de vaststelling van het bedrag der kosteloze voordelen.

De bestaansmiddelen worden als volgt geraamd :

1° voor de helpers wordt het beroepsinkomen vastgesteld op grond van de werkelijke of fictieve bezoldiging die zij bij het indienen der aanvraag genieten;

2° voor de zelfstandigen wordt als bestaansmiddelen aangerekend het bedrag der inkomsten waarop de bedrijfsbelasting kan worden geheven, en dat betrekking heeft op het jaar vóór datgene waarin de aanvraag is ingediend.

De bedrijfsinkomsten worden evenwel niet meer als bestaansmiddelen in rekening gebracht, zodra de belanghebbende ophoudt zijn beroep uit te oefenen;

3° voor de gebouwde en niet gebouwde onroerende goederen waarvan de verzekerde en zijn echtgenote, eigenaar zijn, wordt als bestaansmiddelen aangerekend :

a) een som gelijk aan het kadastraal inkomen, indien bedoelde goederen door de aanvrager worden betrokken of in bedrijf genomen;

.../...

Er wordt nochtans geen rekening gehouden met deze goederen, wanneer hun unitair of totaal kadastraal inkomen de volgende maximumbedragen niet overschrijdt :

3.000 frank in gemeenten met minder dan 5.000 inwoners ;

3.500 frank in gemeenten met 5.000 tot minder dan 30.000 inwoners ;

5.200 frank in gemeenten met 30.000 inwoners en meer.

Ten einde de categorie te bepalen waarin een gemeente is begrepen, wordt er gebruik gemaakt van de door de Minister van Financiën opgemaakte rangschikking met het oog op de toepassing van artikel 25, §§ 2, 3 en 4,der samengeschakelde wetten op de inkomstenbelastingen ;

b) een som gelijk aan 8 t.h. van de verkoopwaarde der onroerende goederen, wanneer deze verhuurd zijn.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt de verkoopwaarde der in huur gegeven gebouwde en ongebouwde eigendommen onderscheidenlijk vastgesteld op twintig maal het kadastraal inkomen voor gebouwde eigendommen gelegen in gemeenten en agglomeraties met 30.000 inwoners en meer, op dertig maal het kadastraal inkomen voor gebouwde eigendommen gelegen in andere gemeenten, op tachtig maal het kadastraal inkomen voor ongebouwde eigendommen;

4° voor de roerende kapitalen, wordt als bestaansmiddelen aangerekend een som gelijk aan 5 t.h. der belegde of losse kapitalen of het werkelijk inkomen er van, indien dit laatste hoger is dan vermelde som ;

.../...

Nochtans, voor het gedeelte van 60.t.h. der krachtens de besluitwet van 6 oktober 1944 geblokkeerde vermogens, wordt met de werkelijke interest rekening gehouden ;

5° de renten, vergoedingen, toelagen of pensioenen, aan de oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden verleend krachtens de wetgeving op de herstel- of vergoedingspensioenen worden niet als bestaansmiddelen aangerekend; hetzelfde geldt voor de frontstreep- en gevangenschapsrenten, en voor de renten verbonden aan een onderscheiding in een nationale orde, wegens oorlogshandeling ;

6° de renten, toelagen of vergoedingen verleend aan slachtoffers van een beroepsziekte, een arbeidsongeval of een ongeval op de weg naar of van het werk of aan dezer rechthebbenden worden slechts als bestaansmiddelen aangerekend in zover zij meer bedragen dan hetzij de toelage die zou zijn uitgekeerd indien het arbeidsongeval zich vóór 1 juli 1905 had voorgedaan, hetzij het maximumbedrag van de toelage waarop het slachtoffer aanspraak zou kunnen maken krachtens de reglementering inzake de toekenning van aanvullende toelagen ten behoeve van sommige rechthebbenden van de wet van 24 juli 1927 betreffende de schadeloosstelling inzake beroepsziekten.

Er wordt geen rekening gehouden met de som die aan gebrekkigen uitdrukkelijk voor de door een derde persoon te verstrekken hulp is toegekend;

.../...

7° indien de verzekeringsplichtige of zijn echtgenoot, in de loop van de tien jaren die aan het indienen der aanvraag zijn voorafgegaan, om niet of onder bezwarende voorwaarden, roerende of onroerende goederen heeft afgestaan, wordt het inkomen van bedoelde goederen forfaitair berekend tegen 6 t.h. van de verkoopwaarde op het ogenblik van de afstand.

Wanneer de goederen onder bezwarende voorwaarden zijn afgestaan, wordt bedoelde prijs vastgesteld onder aftrek van de lasten of schulden die door middel van de prijs van de afstand werden gedelgd en van de schulden waarvoor de belanghebbende bewijst dat hij genoodzaakt was ze na de afstand aan te gaan.

Nochtans, wanneer de verzekeringsplichtige of zijn echtgenoot, onverschillig op welk tijdstip, roerende of onroerende goederen heeft afgestaan, op voorwaarde dat de overnemer in zijn onderhoud voorziet, wordt de forfaitaire waarde van dit onderhoud in rekening gebracht en tegen 10 t.h. van de verkoopwaarde der goederen op het ogenblik van de afstand berekend.

Ten aanzien van de onroerende goederen zijn deze bepalingen niet van toepassing wanneer het kadastraal inkomen van de afgestane goederen de onder 3°, a, tweede en derde lid, bepaalde bedragen niet overschrijdt;

8° er wordt geen rekening gehouden met de ouderdoms- en overlevingsrente, gevestigd bij toepassing van de gecoördineerde wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, noch met het gedeeltelijk pensioen verkregen bij toepassing van de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen der arbeiders of van de wetgeving betreffende het bediendenpensioen ;

.../...

9° met de bestaansmiddelen der afstammelingen of met de onderhoudsgelden die zij aan hun ascendenten mochten betalen, wordt geen rekening gehouden.

Artikel 27.-

De aanvullende rente of de kosteloze toelage mag niet worden toegekend aan personen die tot de hiernavolgende categorieën behoren :

1° personen aangeslagen voor de aanvullende personele belasting, bedoeld bij titel II van de bij besluit van de Regent van 15 januari 1948 gecoördineerde wetten betreffende de inkomstenbelastingen ;

2° zij die een dienstbode of enig ander persoon in hun persoonlijke dienst hebben ;

3° zij die voor eigen gebruik over een auto beschikken

4° zij die een woning betrekken, waarvan het kadastraal inkomen hoger is dan de in artikel 26, 3°, a, tweede en derde lid, bepaalde bedragen ;

5° zij die in de loop der vijf jaren voorafgaand aan het indienen van hun aanvraag :

a) onder normale omstandigheden een nijverheids-, handels-, of landbouwonderneming hebben geëxploiteerd, waarvan de omvang hetzij de medewerking van twee bezoldigde personen, hetzij de aanwending van een belegd kapitaal van ten minste 200.000 frank noodzakelijk maakte.

Er wordt rekening gehouden met de loontrekkenden of bezoldigden die, met het oog op de toepassing van de bedrijfsbelasting, geacht werden een normale bezoldiging te genieten ;

b) geen enkele beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend, behalve weduwen en huishoudsters, hoewel zij door geen ongeschiktheid tot arbeiden waren aangetast.

.../...

Artikel 28.

Indien de aanvrager bij het aanvragen van de aanvullende rente of kosteloze toelage verzuimd heeft bestaansmiddelen aan te geven die hem niet onbekend konden zijn, worden de bepalingen van artikel 23 van de wet van 30 juni 1956 toegepast.

Artikel 29.

Het Fonds beslist omtrent de aanvragen tot toekenning van aanvullende rente of kosteloze toelage.

Artikel 30.

Onder voorbehoud van het in artikel 7 bepaalde heeft de beslissing van het Fonds uitwerking vanaf de maand volgend op die waarin de aanvraag is gedaan.

Artikel 31.

Wanneer het dossier onvolledig is, eist het Fonds de ontbrekende inlichtingen, bescheiden of bewijsstukken.

Indien de verzoeker deze niet binnen vijftien dagen verstrekt, kan de aanvullende rente of kosteloze toelage worden geweigerd.

De redenen van die beslissing worden op het dossier van de aanvraag en op de kennisgeving vermeld.

./...

Artikel 32.-

Behoudens wettige verhindering, moet de beslissing worden genomen binnen 60 dagen na de indiening van de aanvraag bij de ontvanger der belastingen.

Artikel 33.-

De beslissing wordt op het dossier van de aanvraag vermeld. Zij wordt gedagtekend en getekend door de directeur-generaal van het Fonds of zijn gemachtigde en onmiddellijk aan de aanvrager genotificeerd in een ter post aangetekende brief, overeenkomstig het officieel model.

De datum van verzending der kennisgeving wordt op het dossier van de aanvraag vermeld.

Artikel 34.-

Zodra de kennisgevingen aan de aanvragers zijn gezonden, doet het Fonds aan de Nationale Kas der rust- en overlevingspensioenen een lijst toekomen van de gerechtigden aan wie het Fonds de maximumcoëfficiënt overeenstemmend met het geboortejaar van de aanvrager heeft toegekend.

Het vermeldt tevens de datum waarop de beslissing uitwerking heeft.

Tenzij de aanvragers schriftelijk afzien van hun recht op beroep, houdt het Fonds de andere aanvragen onder zich gedurende de termijn van één maand, bepaald bij artikel 13, § 4, 1°, van de wet van 30 juni 1956.

.../...

Afdeling 3. - Beroep tegen beslissingen genomen in eerste aanleg.

Artikel 35.-

Beroep tegen beslissingen van het Fonds moet worden ingesteld binnen een maand, te rekenen van de dag waarop aan de aanvrager schriftelijk kennis is gegeven van de beslissing in eerste aanleg.

Het beroep moet met redenen omkleed zijn. Het wordt aan de Minister van Middenstand bij een ter post aangetekende brief gericht of bij deurwaarders-exploot betekend.

Artikel 36.-

De Minister van Middenstand zendt het beroep aan de voorzitter van de bevoegde commissie van beroep en gelast het Fonds het dossier van de eiser in beroep binnen acht dagen aan deze magistraat te doen toekomen, met toevoeging van zijn eventuele opmerkingen.

Artikel 37.-

De eiser in beroep wordt bij een ter post aangetekende brief voor de commissie van beroep opgeroepen.

Hij moet verschijnen om zijn beroep te verantwoorden. Nochtans kan de eiser in beroep zich doen bijstaan of vertegenwoordigen door een advokaat of een derde persoon, houder van een speciale volmacht en aanvaard door de voorzitter.

Als hij niet verschijnt en geen wettige gronden daarvoor aanvoert, wordt de in eerste aanleg genomen beslissing bevestigd.

.../...

De eiser in beroep kan, bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de voorzitter van de commissie van beroep verzet doen tegen deze beslissing binnen vijftien dagen na de kennisgeving die hem hiervan zal worden gedaan.

Artikel 38.-

De eiser in beroep is gehouden alle hem gevraagde inlichtingen aan de commissie van beroep te verstrekken.

Verstrekt hij deze niet binnen vijftien dagen dan wacht de commissie niet langer om uitspraa te doen.

Artikel 39.-

De commissie van beroep kan rekening houden niet alleen met de gronden aangevoerd door de eiser in beroep, maar eveneens met alle andere gegevens welke de overheid, die in eerste aanleg heeft beslist, niet in overweging mocht hebben genomen.

Artikel 40.-

Behoudens wettige verhindering, moet de commissie van beroep uitspraak doen binnen dertig dagen na het indienen van het beroep of van het verzet.

De uitspraak van de commissie van beroep, wordt op het dossier van de aanvraag aangetekend. De minuut wordt door alle leden, die tegenwoordig zijn bij de beraadslaging, getekend en in het archief van de commissie bewaard.

Artikel 41.-

De door de secretaris gewaarmerkte beslissing wordt binnen tien dagen na de uitspraak bij een ter post aangetekend schrijven ter kennis gebracht aan degene die beroep heeft ingesteld.

Het dossier wordt vervolgens aan het Fonds toegezonden, met de vermelding van de data van kennisgeving en [illegible]

Afdeling 4. - Commissies van beroep.

Artikel 42.-

Er worden commissies van beroep opgericht, die uitspraak doen over het beroep tegen de beslissingen door het Fonds genomen in eerste aanleg. Hun getal, hun zetel en hun rechtsgebied worden door de Minister van Middenstand bepaald.

Artikel 43.-

De commissies van beroep moeten bestaan uit :

1. een magistraat, aangewezen door de Minister van Justitie,
2. twee vertegenwoordigers van de zelfstandigen, aangewezen door de Minister van Middenstand,
3. een lid gekozen door de Minister van Financiën en een lid gekozen door de Minister van Middenstand.

Voor ieder dezer leden wijst de bevoegde Minister een plaatsvervanger aan.

De magistraat is van rechtswege voorzitter van de commissie.

De leden der commissie van beroep worden benoemd voor een termijn van drie jaren.

Het lid, benoemd ter vervanging van een overleden of ontslagnemend lid, voltooit diens mandaat.

De Minister van Middenstand wijst onder het personeel van het Fonds een verslaggever aan bij ieder van deze commissies van beroep.

Het secretariaat van de commissie van beroep wordt waargenomen door een afgevaardigde van de Minister van Middenstand, gekozen onder de ambtenaren van zijn departement.

De leden en de plaatsvervangende leden, alsmede de verslaggevers en de secretaris, leggen, indien zij niet reeds beëdigd zijn, in handen van de voorzitter de eed af voorgeschreven door het decreet van 21 juli 1831.

Van deze eed wordt melding gemaakt in het zittingsblad.

Artikel 44.-

Het bedrag van het presentiegeld en de vergoedingen toe te kennen aan de in artikel 43 bedoelde leden, alsmede de terugbetaling van de reiskosten, veroorzaakt door de vervulling van hun opdracht, worden door Ons vastgesteld op voorstel van de Minister van Middenstand en de Minister van Financiën.

De nodige kredieten met het oog op de betaling van de kosten veroorzaakt door de werking van de commissies van beroep worden uitgetrokken op de begroting van het Ministerie van Middenstand.

Artikel 45.-

De voorzitter ontvangt en tekent alle correspondentie; hij bepaalt de datum en de plaats der vergaderingen van de commissies van beroep, alsmede de dagorde ervan. Hij leidt de debatten en tekent het procesverbaal der zittingen.

Geen enkele uitgave mag worden gedaan zonder zijn voorafgaande machtiging.

Hij keurt de rekeningen en uitgaven van de secretaris goed.

Artikel 46.-

De secretaris roept de leden op tot de zittingen; hij maakt het proces-verbaal op en legt het aan de voorzitter ter ondertekening voor. Hij verzendt de geschriften en zorgt voor de bewaring van het archief en van het materieel. Hij is aansprakelijk voor de gelden, die ter zijner beschikking zijn gesteld voor de betaling van de kosten van werking.

.../...

Om de vier maanden zendt hij aan de Minister van Middenstand de door de voorzitter behoorlijk getekende rekening der uitgaven, samen met alle bewijsstukken.

Artikel 47.-

De secretaris roept de eisers in beroep op bij een ter post aangetekend schrijven.

Artikel 48.-

De beslissingen der commissies van beroep worden bij meerderheid van stemmen genomen.

Artikel 49.-

De commissies van beroep doen jaarlijks aan de Minister van Middenstand en aan de Raad van beheer van het Fonds een verslag geworden over de werkzaamheden van het voorgaande jaar ; zo nodig, voegen zij hun opmerkingen hieraan toe.

Afdeling 5.- Aanvragen tot herziening.

Artikel 50.-

Wanneer daartoe wettige gronden bestaan, kunnen zij die een aanvullende rente of kosteloze toelage genieten, en zij aan wie de aanvullende rente of de toelage vroeger is geweigerd, een aanvraag tot herziening indienen.

.../...

Artikel 51.-

De ontvangers en de controleurs der belastingen, de provinciegouverneurs en de burgemeesters zijn gemachtigd de herziening van de beslissingen tot toekenning van de aanvullende renten of kosteloze toelagen aan te vragen indien de toestand van de belanghebbende het rechtvaardigt.

Hun aanvragen worden bij een met redenen omkleed, gedagtekend en ondertekend schrijven aan de Minister van Middenstand gericht; na de dienstig geachte onderzoekingen te hebben verricht, doet de Minister het dossier van de belanghebbende, zo nodig, aan de ontvanger der belastingen toekomen en verzoekt hij de herziening te instrueren.

De Minister van Middenstand kan de genomen beslissingen op dezelfde wijze doen herzien.

Artikel 52.-

Behalve wanneer de herziening in zijn belang werd aangevraagd, wordt de toegekende aanvullende rente of kosteloze toelage onttrokken aan de gerechtigde, die de in artikel 16 van dit besluit omschreven verplichtingen niet binnen een termijn van vijftien dagen nakomt.

Artikel 53.-

De bepalingen van de afdelingen 1, 2 en 3 van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de aanvragen tot herziening.

Alvorens een aanvraag tot herziening te onderzoeken, vraagt de controleur der belastingen eventueel aan het Fonds het dossier van de aanvragen die de belanghebbende vroeger heeft ingediend.

.../...

HOOFDSTUK III.- BETALING DER RENTETOESLAGEN, DER AANVULLENDE RENTE EN DER KOSTELOZE TOELAGE.

Artikel 54.-

De kosteloze voordelen worden uitgekeerd door de Nationale Kas voor ouderdoms- en overlevingspensioenen, door middel van postassignaties, opgesteld op naam van het Fonds en waarvan het bedrag betaalbaar is ten huize en in handen van de gerechtigde.

Artikel 55.-

Wanneer de gerechtigde een gehuwd man is en met zijn echtgenote samenwoont, wordt de assignatie op naam van beide echtgenoten opgesteld.

Artikel 56.-

De kosteloze voordelen worden maandelijks verkregen en zijn betaalbaar op het einde van elke maand.

Artikel 57.-

De Nationale Kas voor ouderdoms- en overlevingspensioenen stelt op het einde van elk kwartaal een samenvattend borderel op van de bedragen die voor rekening van het Fonds zijn betaald.

Artikel 58.-

Het Fonds is verplicht de gevorderde sommen aan de Nationale Kas voor ouderdoms-en overlevingspensioenen over te dragen, binnen vijftien dagen na inontvangstneming van het samenvattend borderel, behoudens eventuele verificatie.

.../...

HOOFDSTUK IV. - DIVERSE BEPALINGEN.

Afdeling 1.- Verandering van woning of van verblijf.

Artikel 59.-

De gerechtigde op kosteloze voordelen die in de gemeente naar een andere woning verhuist, is verplicht terzelfdertijd als zijn aangifte, voorgeschreven bij artikel 20 van het koninklijk besluit van 30 december 1900 betreffende het houden der bevolkingsregisters, zijn brevet voor te leggen aan het gemeentebestuur, dat er het nieuwe adres en de datum van verhuizing op vermeldt.

De gerechtigde die zijn verblijf naar een andere gemeente overbrengt, is aan dezelfde verplichting onderworpen, wanneer hij in het bevolkingsregister van de gemeente waar hij aankomt, overeenkomstig artikel 12 van hetzelfde besluit, wordt ingeschreven. Het bestuur van deze gemeente schrijft op het brevet dezelfde inlichtingen als hierboven vermeld.

Artikel 60.-

In beide gevallen, waarvan sprake in het voorgaande artikel, geeft het gemeentebestuur aan het Fonds, binnen drie dagen, kennis van de aangebrachte wijziging, door middel van een kaart overeenkomstig het officieel model.

.../...

Afdeling 2.- Rechten der feitelijk of van tafel en bed gescheiden echtgenote.

Artikel 61.-

De feitelijk gescheiden of de van tafel en bed gescheiden vrouw die in België verblijft kan de helft van het pensioen van haar man bekomen.

Zij kan geen aanspraak maken op het voordeel van deze bepaling indien zij van de ouderlijke macht vervallen is verklaard of indien zij veroordeeld is om haar man naar het leven te hebben gestaan.

Indien de man afwezig is of nalaat zijn recht, zo wel op de rente als op de kosteloze voordelen te doen gelden, mag de feitelijk gescheiden of de van tafel en bed gescheiden vrouw, in zijn plaats en in dezelfde vorm, de toekenning vragen van het deel waarop zij, krachtens het eerste lid van dit artikel, recht heeft.

Indien de kosteloze voordelen niet meer uitgekeerd worden aan de man omdat hij niet meer in België verblijft, wordt aan de feitelijk gescheiden of de van tafel en bed gescheiden vrouw het deel, toegekend krachtens het eerste lid van dit artikel, verder uitgekeerd.

Artikel 62.-

Indien de man een onroerend goed heeft bestemd tot vestiging van zijn pensioenfonds, is hij verplicht, bij het bereiken van de pensioenleeftijd, aan het Fonds ten voordele van zijn feitelijk of van tafel en bed gescheiden echtgenote, de rente die haar toekomt te storten of aan genoemd Fonds het kapitaal, dat deze rente vormt, te storten.

In dit laatste geval draagt het Fonds het kapitaal over aan de verzekeringsinstelling die de vrouw onder in artikel 7 van de wet van 30 juni 1956 bedoelde instellingen heeft gekozen.

Het Fonds verleent eventueel aan de vrouw, onder de in artikel 15 van de wet gestelde voorwaarden, de kosteloze voordelen waarop zij aanspraak zou kunnen maken.

Afdeling 3.- Rechten van de uit de echt gescheiden vrouw.

Artikel 63.-

De vrouw die van een aan de wet van 30 juni 1956 onderworpen man gescheiden is, kan voor deze wet in aanmerking komen, behalve indien zij verkeert in een der gevallen voorzien bij het tweede lid van artikel 61.

Artikel 64.-

De uit de echt gescheiden vrouw kan, onder de voorwaarden gesteld in artikel 15 van de wet van 30 juni 1956, wanneer haar man de leeftijd van 65 jaar bereikt en ten vroegste vanaf 60 jaar, aanspraak maken op een pensioen dat gelijk is aan ten hoogste de helft van het pensioen van haar gewezen echtgenoot.

.../...

Dit pensioen komt ten laste van het Fonds en wordt verkregen naar rato van 1/45 per huwelijksjaar.

De huwelijksjaren worden slechts in aanmerking genomen :

1° indien de uit de echt gescheiden vrouw gedurende deze periode niet onderworpen was aan de toepassing van een pensioenregeling krachtens een Belgische wetgeving van het moederland of van de kolonie of een buitenlandse wetgeving;

2° indien de gewezen echtgenoot gedurende die jaren vrij verzekerde of aan de wet van 30 juni 1956 onderworpen is geweest.

Artikel 65.-

Indien de gewezen echtgenoot een onroerend goed tot vestiging van zijn pensioenfonds heeft bestemd, wordt het deel van de uit de echt gescheiden vrouw berekend op grond van het pensioen dat aan de gewezen echtgenoot zou zijn toegewezen, was deze wettelijk verzekerd geweest.

Artikel 66.-

Voor artikel 63 komt niet langer in aanmerking de uit de echt gescheiden vrouw:

a) die gerechtigd is op een andere pensioenregeling krachtens een Belgische wetgeving van het moederland of van de kolonie, of krachtens een buitenlandse wetgeving;

b) die persoonlijk gerechtigd is volgens de wet van 30 juni 1956;

c) die hertrouwt met een persoon die al dan niet onderworpen is aan een pensioenregeling krachtens een Belgische wetgeving van het moederland of van de kolonie of krachtens een buitenlandse wetgeving.

Artikel 67.-

De uit de echt gescheiden vrouw die in aanmerking komt voor artikel 63, is gehouden het Fonds in te lichten wanneer een van de in het voorgaande artikel vermelde gebeurtenissen plaats heeft.

Artikel 68.-

De aanvragen tot het bekomen van het in deze afdeling omschreven pensioen, moeten worden ingediend en onderzocht in de vormen voorgeschreven in hoofdstuk II van dit besluit.

Artikel 69.-

De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing, indien de echtscheiding vóór 1 januari 1956 is uitgesproken.

.../...

Afdeling 4.- Uitbetaling van de vervallen en aan de overleden gerechtigde niet uitgekeerde termijnen.

Artikel 70.-

In geval van overlijden van een gerechtigde, worden de vervallen en niet uitgekeerde kosteloze voordelen alleen aan de volgende personen en in deze volgorde uitbetaald :

1° aan de echtgenoot, met wie de gerechtigde op het tijdstip van zijn overlijden samenwoonde en bij wie hij overleden is ;

2° bij ontstentenis van de echtgenoot of indien de echtgenoot niet de onder 1° gestelde voorwaarden vervult, aan de kinderen met wie de gerechtigde op het tijdstip van zijn overlijden samenwoonde, mits hij overleden is bij de persoon die om de vervallen termijnen vraagt ;

3° bij ontstentenis van kinderen of indien deze niet de onder 2° gestelde voorwaarden vervullen, aan iedere persoon met wie de gerechtigde op het tijdstip van zijn overlijden samenwoonde, mits hij overleden is bij de persoon die om de vervallen termijnen vraagt;

4° indien de gerechtigde in een openbare of private instelling ter verpleging was opgenomen, aan de personen die in de verplegingskosten hebben bijgedragen;

5° aan iedere persoon die het bewijs levert dat hij de begrafeniskosten heeft betaald, ten belope van het bedrag van deze kosten.

Artikel 71.

De in het artikel 70 opgesomde rechtverkrijgenden, die verlangen dat de vervallen en aan een overleden gerechtigde niet uitgekeerde termijnen hun worden uitbetaald, moeten een aanvraag rechtstreeks aan het Fonds richten, onder toevoeging van de bewijsstukken.

Op straffe van uitsluiting moeten de aanvragen om uitbetaling der termijnen ingediend worden binnen zes maanden te rekenen van de dag van het overlijden van de gerechtigde.

.../...

Artikel 72.-

Ingeval er geen rechtverkrijgenden zijn of in geval van uitsluiting, blijven de vervallen en niet uitgekeerde termijnen verkregen voor het Fonds.

Afdeling 5. - Weduwevergoeding.

Artikel 73.-

De aanpassingsvergoeding, bepaald in het vierde lid van artikel 16 van de wet van 30 juni 1956, wordt uitbetaald tegen overlegging van een uittreksel uit de akte van overlijden van de man.

De aanpassingsvergoeding, bepaald in het vijfde lid van artikel 16 van de wet van 30 juni 1956, wordt uitgekeerd aan de op een overlevingspensioen gerechtigde weduwe die hertrouwt, mits zij het Fonds vooraf kennis heeft gegeven van haar nieuw huwelijk.

De vergoeding wordt uitbetaald tegen overlegging van een uittreksel uit de huwelijksakte.

Artikel 74.-

Het toekennen van de aanpassingsvergoeding mag de uitoefening van latere rechten niet verhinderen.

Het overlevingspensioen mag echter niet ingaan of opnieuw ingaan minder dan 1 jaar na de uitbetaling van de aanpassingsvergoedingen, bepaald in het vierde lid van artikel 16 van de wet van 30 juni 1956 en minder dan twee jaren na de uitbetaling van de vergoeding bepaald in het laatste lid van artikel 16 van dezelfde wet.

Afdeling 6.- Weduwetoeslag.

Artikel 75.-

De Minister van Middenstand bepaalt de modaliteiten volgens welke de blijvende ongeschiktheid van 66 t.h. van de weduwe die 45 jaar oud is en verlangt zich op de bepalingen van het eerste lid van artikel 16 van de wet van 30 juni 1956 te beroepen, wordt vastgesteld.

Artikel 76.-

De weduwe die 45 jaar oud is en verlangt zich op de bepalingen van het eerste lid van artikel 16 van de wet van 30 juni 1956 te beroepen, omdat zij een kind grootbrengt waarvoor zij kinderbijslag kan ontvangen, legt bij het indienen van haar aanvraag een attest voor, overeenkomstig het officieel model dat afgegeven wordt door de betrokken Kas voor kinderbijslag en elk kwartaal vernieuwd wordt.

De aanvragen tot het bekomen van de in dit artikel en in artikel 75 bedoelde toeslag moeten worden ingediend en onderzocht in de vormen voorgeschreven in hoofdstuk II van dit besluit.

Afdeling 7.- Titel tot vaststelling van het recht op de kosteloze voordelen.

Artikel 77.-

Het recht op de kosteloze voordelen wordt vastgesteld door een brevet overeenkomstig het officieel model.

.../...

Artikel 78.-

Het brevet wordt afgegeven door het Fonds.

Artikel 79.-

Het nummer van het brevet moet in de bevolkingsregisters naast de naam van de gerechtigde worden opgetekend in de kolom "allerlei inlichtingen".

Deze vermelding wordt overgenomen op het getuigschrift dat het gemeentebestuur ingevolge de bepalingen van het koninklijk besluit van 30 december 1900 opmaakt, wanneer de gerechtigde zijn verblijf naar een andere gemeente heeft overgebracht.

Artikel 80.-

Bij de aangifte van overlijden van een gerechtigde op de kosteloze voordelen of van diens echtgenoot, eist de burgemeester het brevet op. Hij doet het rechtstreeks aan het Fonds toekomen, nadat hij daarop de datum van het overlijden van de gerechtigde of van zijn echtgenote heeft vermeld en het zegel van de gemeente, alsook de datum van verzending, daarop heeft geplaatst.

Indien het brevet niet kan worden voorgelegd, tekent de burgemeester de hierboven vermelde inlichtingen aan op een kaart, overeenkomstig het officieel model.

.../...

HOOFDSTUK V.- BIJHOUDEN VAN HET ALGEMEEN REPERTORIUM.

Artikel 81.-

Het Fonds centraliseert de repertoriumsteekkaarten, voorgeschreven bij het koninklijk besluit houdende algemeen reglement van het ouderdomspensioen der zelfstandigen.

Het maakt een soortgelijke steekkaart op voor de verzekeringsplichtigen die een onroerend goed tot vestiging van hun pensioenfonds hebben bestemd.

Artikel 82.-

De verzekeringsinstellingen bedoeld in art.7 van de wet van 30 juni 1956 zijn gehouden het Fonds kennis te geven van iedere wijziging die zich kan voordoen in enig gegeven van de steekkaart.

Artikel 83.-

Het Fonds legt het algemeen repertorium van de verzekeringsplichtingen aan en houdt dit bij, door middel van deze steekkaarten; het kan eveneens alle statistieken aanleggen die de raad van beheer of de Minister van Middenstand dienstig acht.

Alleen algemene gegevens mogen door het Nationaal Instituut voor de statistiek na advies van de raad van beheer worden bekendgemaakt.

HOOFDSTUK VI.- DIVERSE BEPALINGEN.

Artikel 84.-

De winsten opgebracht door de verrichtingen van de wettelijke verzekering, alsmede de in artikel 13, § 4, 5° en 6°, van de wet van 30 juni 1956 bedoelde kapitalen die de prijs van de overlevingsrente vertegenwoordigen, worden speciaal aangewend voor de perekwatie van de renten en de kosteloze toelagen.

.../...

Zij worden belegd op dezelfde wijze als de wiskundige reserves en namelijk op de manier voorgeschreven in artikel 42 van het koninklijk besluit houdende algemeen reglement van het ouderdomspensioen der zelfstandigen.

Artikel 85.-

De gewezen zelfstandigen en helpers, zoals zij zijn bepaald in artikel 1 van de wet van 30 juni 1956, alsmede hun rechtverkrijgenden, zijn gehouden de herziening van hun geval aan te vragen, indien zij gerechtigd zijn volgens de wet van 11 maart 1954.

Artikel 86.-

De aanvraag wordt bij het Fonds ingediend door middel van een formulier overeenkomstig het officiële model.

Artikel 87.-

Na ontvangst van de aanvraag tot herziening, vordert het Fonds, van de Dienst der Ouderdomspensioenen van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg, het dossier van de gerechtigde en zendt dit, voor nieuw onderzoek, aan de ontvanger der belastingen van het ambtsgebied van de betrokkene.

Artikel 88.-

De herziening geschiedt in de vormen voorgeschreven in hoofdstuk II van dit besluit.

Artikel 89.-

Gedurende de periode tijdens welke de herziening geschiedt, genieten de belanghebbenden verder het pensioen, berekend op grond van de wet van 11 maart 1954.

.../...

Artikel 90.-

De in artikel 85 bedoelde personen, die geen aanvraag tot herziening, binnen zes maanden te rekenen van de inwerkingtreding van dit besluit, zullen hebben ingediend, zullen hun termijnen met 10 t.h. verminderd zien.

Artikel 91.-

Als werkelijk in België verblijvend wordt beschouwd hij die er zijn gewone verblijfplaats heeft en die gewoonlijk op het grondgebied van het Rijk verblijft.

Op het grondgebied van het Rijk verblijft, gewoonlijk, hij die, telkens wanneer hij zich in het buitenland bevindt, er niet langer verblijft dan een maand, zonder dat het totaal van zijn oponthoud in het buitenland drie maanden per jaar overschrijdt.

Als verblijvend op het grondgebied van het Rijk wordt eveneens beschouwd hij die, toevallig in het buitenland vertoeft, zelfs langer dan een maand, hetzij omdat hij er momenteel ter verpleging in een ziekenhuis of in een openbare of particuliere instelling voor ziekenverpleging is opgenomen, hetzij omdat hij geplaatst is in een gesticht of kolonie voor geesteszieken of in een rusthuis, hetzij omdat hij samenwoont met een bloed- of aanverwant, die verplicht is of wiens echtgenoot verplicht is, tijdelijk in het buitenland te verblijven om er een opdracht te vervullen of een ambt uit te oefenen in dienst van de Belgische Staat.

.../...

De op voordelen gerechtigde die het Rijk verlaat, dient het Fonds hiervan in kennis te stellen binnen een maand na zijn vertrek, met aangifte van de voorziene duur voor zijn reis en, indien deze een maand te boven gaat, van de reden der reis.

Het Fonds kan degene die kosteloze voordelen geniet, machtigen langer in het buitenland te verblijven wanneer uitzonderlijke omstandigheden een dergelijk verblijf rechtvaardigen.

Artikel 92.-

Als een volledig jaar werkzaamheid wordt aangemerkt het jaar dat ten minste 250 werkdagen heeft geteld, behalve voor seizoenberoepen.

Voor de berekening van de rechten op kosteloze voordelen, worden de perioden van arbeidsonderbreking, wegens staking of lockout of wegens oorlogshandelingen, gelijkgesteld met perioden van werkelijke arbeid.

Gelijkgesteld worden eveneens, de perioden van arbeidsonderbreking waarvan het Fonds vooraf in kennis is gebracht en waarmee het zijn instemming heeft betuigd.

Artikel 93.-

De jaren, gedurende welke een in artikel 1 van de wet van 30 juni 1956 bedoelde persoon als zelfstandige is tewerkgesteld in een land waarmede België een wederkerigheidsakkoord heeft gesloten, komen eveneens voor het berekenen der kosteloze voordelen in aanmerking.

.../...

Het bedrag van het rustpensioen of van ieder als zodanig geldend voordeel, waarop hij eventueel krachtens de wetgeving van het vreemde land gerechtigd is, wordt evenwel afgetrokken van het bedrag der voordelen die hem krachtens de wet van 30 juni 1956 worden toegekend.

Artikel 94.-

Voor de toepassing van artikel 61 worden de echtgenoten geacht feitelijk gescheiden te zijn, wanneer de echtgenote haar voornaamste verblijfplaats op een andere plaats heeft dan haar man.

Deze verblijfplaats wordt vastgesteld door de inschrijving in het bevolkingsregister.

Artikel 95.-

Om voor artikel 61 van dit besluit in aanmerking te komen, richt de echtgenote die feitelijk of van tafel en bed gescheiden is, haar aanvraag bij aangetekend en door haar ondertekend schrijven aan het Fonds en laat tevens haar verblijfplaats kennen onder toevoeging van een bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister.

Artikel 96.-

De kosteloze voordelen worden, zolang de opsluiting of de internering duurt, niet uitgekeerd aan de gerechtigden die in een gevangenis zijn opgesloten of in een inrichting van sociaal verweer of in een bedelaarsgesticht zijn geïnterneerd, en evenmin aan de krankzinnigen die op kosten van de openbare overheid in een openbare of private instelling zijn ondergebracht.

.../...

Artikel 97.-

De Minister van Middenstand bepaalt de officiële modellen van documenten en formulieren, waarvan het gebruik door dit besluit is voorgeschreven.

Artikel 98.-

Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Artikel 99.-

Onze Minister van Middenstand is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te ,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Middenstand,

Plusieurs observations soulevées par le projet ont pu être communiquées aux délégués du Gouvernement en cours de séance, et ont donné lieu à de nombreux amendements. Il n'est donc pas indispensable de reprendre ces observations dans le présent avis.

De plus, en raison du bref délai que le Gouvernement lui a imparti pour donner son avis, le Conseil d'Etat a dû se borner à faire les remarques ci-après.

\+

\+ \+

Article 1er.

La cotisation de solidarité étant due par année et l'année ne s'achevant pas le 30 novembre, date à laquelle cette cotisation est payable, il paraît inexact de parler d'un paiement "à terme échu".

L'alinéa 1er de cet article serait dès lors mieux rédigé comme suit : "La cotisation de solidarité est payable le 30 novembre de l'année pour laquelle elle est due et pour la première fois le 30 novembre 1956".

.../...

Article 3.

En vertu des dispositions de l'article 19,b, alinéa 2,de la loi du 30 juin 1956, les assujettis qui justifient , pour le dernier exercice définitivement taxé, de revenus nets imposables à la taxe professionnelle en raison de leur activité en qualité d'indépendant, inférieurs à un chiffre déterminé , ne sont redevables que d'une cotisation de solidarité réduite à un certain pourcentage, tandis qu'aucune cotisation n'est due par les personnes qui , pour cet exercice, n'ont pas de revenus imposables ou qui justifient de revenus inférieurs à 35.000 francs.

L'article 3 du projet subordonne cette réduction ou exonération de cotisation , à une demande adressée à cette fin au Fonds de solidarité et de garantie. En disposant toutefois que cette demande doit être introduite avant l'expiration du premier trimestre de l'année pour laquelle elle est sollicitée, cette disposition écarte la possibilité d'obtenir la réduction ou l'exonération, non seulement pour la cotisation de solidarité afférente à l'année 1956, mais encore pour l'avenir, et cela à l'égard de tous les assujettis qui auront commencé leur activité après l'expiration du premier trimestre de l'année pour laquelle ils seront redevables de la cotisation.

Il importe dès lors de modifier l'article de manière à permettre aux assujettis d'obtenir, dans ces cas également, la réduction ou l'exonération à laquelle ils ont droit en vertu de la loi.

.../...

Article 4.

Cette disposition porte qu'en cas de défaut de paiement de la cotisation de solidarité, le Fonds notifie à l'assujetti qu'il lui reste un dernier délai, expirant le dernier jour du mois en cours, pour s'acquitter de la cotisation, majorée de la somme forfaitaire de cinquante francs pour frais, et qu'à défaut d'exécution de ces obligations à cette date, le Ministre des Classes moyennes opérera le recouvrement des sommes dues, majorées des intérêts de retard dus à partir du troisième mois suivant l'échéance de la cotisation.

Le Conseil d'Etat n'a trouvé aucune disposition dans la loi qui puisse servir de fondement légal à la majoration de la cotisation, d'une somme forfaitaire de 50 francs pour frais; il conviendrait, dès lors, de renoncer à cette majoration.

D'autre part, il convient d'observer que, sauf stipulation contraire dans le contrat, les intérêts de retard ne sont dus qu'à partir de la mise en demeure, au plus tôt; le texte de l'article 4 semble basé sur l'hypothèse que la mise en demeure aurait invariablement lieu au plus tard le 15 janvier qui suit l'échéance de la cotisation; or, rien n'est moins certain car bien souvent le Fonds ne connaîtra pas l'assujetti au moment où il devra le mettre en demeure au plus tard le 15 janvier suivant l'échéance de la cotisation. Il est, dès lors, souhaitable de remplacer les mots "dus à partir du troisième mois suivant l'échéance de la cotisation" par les mots "dus à partir du premier jour du mois suivant la mise en demeure".

En outre, il y a lieu de substituer :

1° à l'alinéa 1er, troisième ligne, les mots "15 janvier" aux mots "quinzième jour du deuxième mois";

2° à l'alinéa 2, les mots "avant la fin du même mois" aux mots "avant la fin du troisième mois suivant l'échéance de la cotisation non payée";

3° à l'alinéa 3, les mots "après l'envoi de l'avis prévu à l'alinéa précédent" aux mots "à partir du moment où il est saisi du dossier".

Article 5.

La loi prévoyant elle-même en son article 15, § 1er, que les compléments de rente et les allocations gratuites ne sont accordés qu'après examen des ressources, il est superflu de le répéter dans l'article 5 du projet. Par contre, il serait souhaitable d'ajouter, après les mots "des compléments de rente ou des allocations gratuites", les mots "prévus aux articles 4 et 10 de la loi".

.../...

CHAPITRE II.

La femme mariée, bénéficiaire personnelle en vertu de la loi du 30 juin 1956, étant, pour l'application de cette loi, toujours considérée comme personne isolée, le projet ne distingue que deux espèces de bénéficiaires pour l'octroi des compléments de rente ou des allocations gratuites : d'une part les hommes mariés, d'autre part les personnes isolées.

Il suit de là que, si, lors de l'examen de la demande d'un homme marié, il y a intérêt à connaître l'identité, les ressources et les biens de sa femme, il n'y a, dans l'hypothèse inverse, aucun intérêt à les connaître dans le chef du mari.

Il convient, dès lors, de remplacer dans le présent chapitre le terme "conjoint" par "épouse".

Article 7.

La seule portée de cette disposition est de prescrire que la demande d'octroi des compléments

.../...

de rente et des allocations gratuites peut être introduite au plus tôt le premier jour du mois au cours duquel le demandeur atteint l'âge fixé par la loi pour l'obtention de ces avantages gratuits. Au lieu de se borner au simple énoncé de la règle, l'article s'efforce d'énumérer toutes les hypothèses auxquelles elle s'applique.

De telles précisions , utiles aussi bien aux bénéficiaires qu'aux fonctionnaires intéressés, trouveraient mieux leur place et pourraient être plus détaillées dans une circulaire.

Le texte du projet devrait, en conséquence, être remplacé par la rédaction suivante :

"La demande peut être introduite au plus tôt le premier jour du mois au cours duquel le demandeur atteint l'âge fixé par la loi pour l'obtention de ces avantages gratuits".

Article 26.

Aux termes du 3°, a, alinéa 3, de cet article, "aucun revenu n'est porté en ressources pour la maison du demandeur qui n'est propriétaire que de la maison qu'il occupe".

.../...

Cette disposition est empruntée à l'article 13 de la loi du 28 août 1946, une des lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré qui ont été coordonnées par l'arrêté du Régent du 12 septembre 1946 et modifiées par la loi du 11 mars 1954, et dont les critères doivent, en vertu de l'article 15, § 1er, alinéa 2, servir de base à l'estimation de l'état de besoin.

Il a toutefois été perdu de vue qu'en vertu de l'article 15, D, de la loi du 30 juin 1956, il n'est pas tenu compte du rapport de la maison occupée par le propriétaire, dont le revenu cadastral ne dépasse pas un montant déterminé, qu'il s'agisse ou non d'une propriété immobilière unique, alors que l'occupation d'une habitation dont le revenu cadastral est supérieur à ce montant, exclut l'attribution d'un complément de rente ou d'une allocation gratuite.

Cette disposition, qui n'est susceptible d'aucune application, devrait être omise.

+

+ +

.../...

Le dernier alinéa du texte amendé de l'article 26, 3°, a, porte :

"Cette classification sera également utilisée pour l'application du 7° du présent article, et de l'article 27, 4°".

Il serait préférable d'omettre cette disposition, qui renvoie à des articles subséquents, et de rédiger le dernier alinéa de l'article 26, 7°, et l'article 27, 4°, respectivement comme suit :

"Ces dispositions ne sont pas applicables à l'égard des biens immobiliers lorsque le revenu cadastral des biens cédés n'excède pas les montants fixés au 3°, a, alinéas 2 et 3" et"les personnes qui occupent une habitation dont le revenu cadastral est supérieur aux montants fixés à l'article 26, 3°,a, alinéas 2 et 3".

Article 30.

Selon les déclarations des délégués du Gouvernement, cet article signifie que la décision du Fonds sur la demande d'octroi du complément de rente ou de l'allocation gratuite a toujours effet à partir du mois suivant celui au cours duquel la demande a été faite, à condition que la demande n'ait pas été introduite avant la date à laquelle le demandeur peut l'introduire au plus tôt, en vertu de l'article 7.

.../...

Cette règle pourrait être plus simplement rédigée ainsi qu'il suit :

"Sans préjudice aux dispositions de l'article 7, la décision du Fonds a effet à compter du mois qui suit celui au cours duquel la demande a été formulée".

Article 31.

Aux termes du deuxième alinéa de cet article, les compléments de rente ou les allocations gratuites sont refusés si le demandeur ne fournit pas les renseignements demandés, dans les quinze jours.

Quoique cette disposition soit empruntée à l'article 39 de l'arrêté du Régent du 14 septembre 1946, portant exécution des lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, le Conseil d'Etat suggère l'adoption d'une règle moins radicale, qui permettrait de ménager certaines circonstances particulières.

La rédaction ci-après est proposée pour cet article :

"Article ...

Lorsque le dossier est incomplet, le Fonds réclame les renseignements, documents ou pièces justificatives qui font défaut.

Si le demandeur ne les fournit pas dans les quinze jours, les compléments de rente ou les allocations gratuites peuvent être refusés.

.../...

Les motifs de cette décision sont inscrits sur le dossier de la demande et sur la notification".

Article 33. (texte amendé)

Pour plus de clarté, il y aurait lieu d'insérer les mots "du Fonds" à la suite de "directeur général".

CHAPITRE IV.

Ce chapitre traite, en sa section 5, de l'indemnité de veuve prévue aux alinéas 4 et 5 de l'article 16 de la loi du 30 juin 1956, et, en sa section 6, de l'allocation de veuve, prévue à l'alinéa 1er du même article, alors que, logiquement, la section consacrée à l'allocation devrait précéder celle relative à l'indemnité.

\+

\+ \+

Article 62.

Il serait plus exact de parler dans cet article, tout au moins à l'alinéa 1er, de "l'épouse séparée de fait ou de corps", et non de l'"épouse"tout court.

\+

\+ \+

Articles 94 et 95.

Les articles 94 et 95 du projet, qui ne concernent que l'épouse séparée de fait ou de corps, dont les droits sont définis au chapitre IV, section 2, seraient mieux à leur place dans cette dernière section.

.../...

Enfin le projet appelle de nombreuses observations de forme qui ne nécessitent pas de commentaire.

Celles qui concernent le texte néerlandais ressortent à suffisance du texte proposé à la suite de la version néerlandaise du présent avis. Il a été tenu compte en outre dans ce texte des observations qui précèdent, à l'exception de celles qui ont été faites à propos de l'article 3, du chapitre IV et des articles 94 et 95.

Quant au texte français il est proposé de :

1° remplacer partout, sauf à l'article 2, la dénomination "Fonds de solidarité et de garantie" par le mot "Fonds";

2° remplacer partout, entre "complément de rente" et "allocation gratuite" les mots "et/ou" par "ou";

3° à l'article 6, écrire "reçue" au lieu de "reçu";

4° à l'article 11, supprimer les mots "de complément de la rente et/ou d'allocation gratuite";

5° à l'article 22, remplacer "etc..." par les mots "ou tout autre acte";

6° à l'article 26, 3°, a, alinéa 2, remplacer la phrase liminaire par le texte ci-après :

"Il n'est toutefois pas tenu compte de ces biens, lorsque leur revenu cadastral unitaire ou total n'excède pas les montants déterminés ci-après :";

7° à l'article 34, rédiger le dernier alinéa comme suit :

"A moins que les demandeurs ne lui notifient leur renonciation à leur droit d'appel, il tient les autres demandes en suspens pendant le délai de un mois prévu par l'article 13, § 4, 1°, de la loi du 30 juin 1956.";

8° intituler la section 2 du chapitre IV "Droits de l'épouse séparée de fait ou de corps";

9° à l'article 69, insérer le mot "avant" entre les mots "prononcé" et "le 1er janvier";

10° à l'article 71, écrire "à l'article 70" au lieu de "à l'article précédent";

11° à l'article 73 : a) premier alinéa : remplacer les mots "avant-dernier alinéa" par "alinéa 4";

b) deuxième alinéa: remplacer les mots "au dernier alinéa" par "à l'alinéa 5";

12° à l'article 74, remplacer les mots "avant-dernier alinéa" par "alinéa 4";

13° à l'article 91, alinéa 1er, deuxième ligne, remplacer "est à" par "y a";

14° remplacer l'article 97 nouveau, par un texte ainsi conçu :

"Le Ministre des Classes moyennes arrête les modèles officiels de documents et formulaires, dont le présent arrêté prescrit l'emploi".

De kamer was samengesteld uit

de Heren : J. SUETENS, eerste-voorzitter,
D. DECLEIRE, raadsheren van State,
K. MEES, conseillers d'Etat,
J. CYPRES, adjunct-griffier, griffier.

La chambre était composée de

Messieurs : premier président,
conseillers d'Etat,
greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. DECLEIRE. Het verslag werd uitgebracht door de H. GROMMEN, substituut.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. DECLEIRE. Le rapport a été présenté par M. GROMMEN, substitut.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. CYPRES.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J. SUETENS.